

Prigovor komisiji i nastavnonaučnom veću na izvestaj

1 порука

Vladan Nikolic <nikolicvladan1956@gmail.com>
Коме: "pra@pr.ac.rs" <pra@pr.ac.rs>

4. март 2024. 13:13

Poštovani,

U prilogu maila dostavljam svoj prigovor na izveštaj komisije za izbor u zvanje. Isti prigovor poslao sam Vam i poštom, u pisanoj formi.

Srdačan pozdrav,
Vladan Nikolić

 Vladan Nikolic-prigovor.pdf
156K

РЕПУБЛИКА СРБИЈА АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА КОСОВО И МЕТОХИЈА УНИВЕРЗИТЕТ У ПРИШТИНИ - ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ ПРИШТИНА - КОСОВСКА МИТРОВИЦА			
ПРИМЉЕНО 04.03 2024 ГОДИНЕ			
ОЈ	БРОЈ	ПРИЛОГ	ВРЕДНОСТ
05	153	1	1

Универзитет у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици

Комисији,

Наставно-научном већу Правног факултета Универзитета у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици

ПРИГОВОР

Упућујем приговор на Извештај о пријављеним кандидатима на конкурс за избор у звање наставника - редовни професор за ужу научну област: пословноправна, предмет -Пословно право, који је стављен на увид јавности дана 05.02.2024. године, а заведен под бројевима 05 број 37 од 29.01.2024. и Бр. 24-85/2 од 01.02.2024.

На основу одлуке Наставно-научног већа Правног факултета Универзитета у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици бр. 05/829 од 07.12.2023, одобрено је штампање монографије „Облигационоправна дејства уговора о финансијском лизингу“. Комисија је констатовала да монографија припада категорији М42 – монографија од националног значаја (Косовска Митровица 2023, стр. 274, COBISS SR-ID133559561). Закон о високом образовању је у члану 74 прописао да се у звање редовног професора може изабрати лице које је, поред осталих услова из овог члана, објавило уџбеник или монографију. Исти услов предвиђен је и Правилником о ближим условима за избор у звање наставника Универзитета у Приштини.

Саставни део Извештаја Комисије је монографија „Облигационоправна дејства уговора о финансијском лизингу“, која је од стране исте (др Вук Радовић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Београду-председник Комисије; др Владимир Марјански, редовни професор Правног факултета Универзитета у Новом Саду, члан комисије; др Сандра Фишер Шобот, редовни професор Правног факултета Универзитета у Новом Саду, члан комисије) оцењена и прихваћена као испуњење једног од обавезних услова за избор у звање редовног професора.

Упоредном анализом монографије „Облигационоправна дејства уговора о финансијском лизингу“ и магистарске тезе „Уговор о финансијском лизингу“ одбрањене 2008. године на Правном факултету Универзитета у Новом Саду, под менторством проф. др Стевана Шогорова, недвосмислено је утврђено да је у питању аутоплагијат. Структура и садржина магистарског рада и монографије је идентична, почев од прве до последње главе. Аутор је само наслову магистарске тезе додао две речи – „облигационоправна дејства“ и тако је настао наслов

монографије, а аутор је то приказао као ново научно дело. У ствари, пажљивом анализом садржине може се закључити, да од увода до закључка, аутор дословце преписује из магистарске тезе све делове текста, под истим насловима, поднасловима, а при томе, подразумева се, наводи и исте референце. Симболичним изменама у тексту аутор покушава да прикрије очигледан плагијат тако што спаја поједине делове пасуса на страницама појединих поглавља или пак, мења само једну реч на целој страници (пример се може видети на стр. 25 монографије где у првом пасусу уместо речи „добра“ стоји реч „предмета“).

Такође, осим потпуног преузимања текста одбрањеног магистарског рада, озбиљну повреду академске честитости представља и то што у наведеној монографији у фуснотама на више места аутор наводи уопштено неколико веб адреса (UNIDROIT Principles of International Commercial Contracts 2016 - UNIDROIT Principles 2016 - <https://www.unidroit.org/instruments/commercial-contracts/unidroit-principles-2016/>, приступ: 29. септембар 2023. године) из којих се нити може видети да ли се ради о чланку или уџбенику, а при томе је исти текст наведен и коришћен и у магистарској тези из 2008. године.

Надаље, аутор у монографији на страницама 125, фуснота 311 и 312, стр. 126, фуснота 315, стр. 327 фуснота 318 и 319 ове фусноте наводи као нове (не постоје у магистарској тези), али садрже текст преузет из магистарске тезе. Овакав метод рада присутан је на многим страницама у монографији. Проверено је да у најмање три фусноте у монографији, најпре на страници 49 у фусноти 98 наведен извор (Беговић Б. „Економске санкције: од оруђа очувања мира, до оруђа економског рада“, Међународни научни скуп „Право између идеала и стварности“, тематски зборник, Правни факултет Универзитета у Приштини и Институт за упоредно право, Београд, 2023, 472478), затим на стр. 69 фуснота 166 (Васиљевић З, Начела код пословања банака са документарним акредитивима, Правна ријеч, бр 65/2022, стр. 212-227) и потом на стр. 113 фуснота 286 (Здравковић У. „Право купца да тражи извршење обавезе од продавца услед повреде уговора о међународној продаји робе“, Зборник радова, Правни факултет Ниш, 2021, 225-240) аутор неистинито упућује читаоце монографије на поменуте референце, а у ствари референце не одражавају праву садржину и суштину текста за које су наведене. Можемо дакле рећи да их је аутор произвољно навео и да оне не поткрепљују текст на који се односе.

Аутор, такође, на више места основни текст из магистарске тезе преноси у фусноте монографије чиме прикрива плагијаризам. Као пример може послужити фуснота 180 у монографији, која садржи идентичан текст који се налази на страници 107 магистарске тезе. Затим, нпр. фуснота 212 монографије садржи текст са странице 116 магистарске тезе, као и фуснота 267 са текстом који се може видети на страници 148 магистарске тезе, итд.

Наслов пете главе монографије, веровали или не, гласи: „ОБЛИГАЦИОНОПРАВНА ДЕЈСТВА УГОВОРА О ФАНШИЗИНГУ“, док је наслов монографије је „ОБЛИГАЦИОНОПРАВНА ДЕЈСТВА УГОВОРА О ЛИЗИНГУ“. Заиста је сувишно коментарисати овакав начин присуца научном раду, где аутор погрешно наводи наслов главе или је можда франшизинг, према ставу аутора, исто што и лизинг, а да то чланови Комисије нису утврдили? Надаље, та глава се у магистарској тези (стр.130) назива „Права и обавезе уговорних странака“ а аутор читав текст те главе, са насловима и поднасловима преписује односно копира у пету главу монографије.

Како је могуће да уважени чланови комисије, поштовани и цењени професори у академској заједници себи дозволе да најпре прихвате овакву монографију и у свом извештају је оцене као елемент којим се испуњава обавезан услов за избор у научно звање и то, највише звање - РЕДОВНИ ПРОФЕСОР.

Наглашавам да је један од рецензена монографије, проф др Вук Радовић, уједно и председник Комисије за писање извештаја. Поставља се питање да ли би овакав приступ чланови Комисије имали да је у питању кандидат који се бира у исто звање на Правном факултету Универзитета у Београду или Универзитета у Новом Саду. Неспорна је чињеница да овако написани извештаји на вашим факултетима нису прихваћени и уједно су покренути поступци пред етичким комисијама против одговорних лица.

Немогуће је да чланови комисије нису прочитали наведену монографију и увидели да се ради о већ одбрањеној магистарској тези, у којој је аутор додао непуне три странице новог текста, изменио наслов пете главе (користећи термин франшизинг, који је предмет докторске дисертације кандидата, уместо термина лизинг, којем је посвећена магистарска теза) и додао неколико фуснота прикривајући очигледан аутоплагијат. Због чега су је тако олако прихватили и препоручили Наставно-научном већу Правног факултета у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици остаје питање које тражи одговор.

На овај начин су чланови и Рецензенске комисије и Комисије за писање извештаја за избор у звање довели у заблуду како чланове Наставно-научног већа Правног факултета, тако и читаву академску заједницу. Уједно је понижен Правни факултет у Приштини као установа, професори и сарадници Факултета који тамо часно и поштено раде и образују будуће младе правнике. Отвара се и питање приступа Комисије, која је вероватно из поверења према кандидату, који је повредио сва начела академске честитости, субјективно вредновала његов научни рад при писању овог Извештаја. Овакав начин писања Извештаја је груба повреда Кодекса о академском интегритету, што указује на непоштовање и неразумевање међусобних интереса чланова једне академске заједнице. Неодговорни, несавесни и непрофесионални приступ од стране потписника овог Извештаја за избор у звање редовног професора требало би

да буде предмет анализе Етичке комисије матичних правних факултета, Универзитета у Београду и Новом Саду.

У нади да ћете разумети и прихватити добронамерне сугестије које упућују на то да се ради о објављивању монографије као, у целости, већ објављеног и одбрањеног магистарског рада кандидата, верујем да ћете преиспитати чињенице назначене у овом приговору и поступити у складу са правилима академске честитости и моралне и професионалне одговорности.

Београд, 04.03.2024.године

Владан Николић

Нехруова 36, Београд